

afgørende for dette Ting. Men som sagt: fra en højt anset Borger i Nyborg fik jeg i Aftes en Takkeskrivelse og Meddelelse om, at han fandt det højest mærkværdigt, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds netop vilde gaa Nyborg saa nær i denne Sag, idet en af de Kaserner derovre, som er belagt med Soldater, er en tidligere Forsamlingsbygning for Socialdemokrater. For nogle Aar siden vilde Socialdemokraterne absolut have en Bygning i Nyborg. Jeg tager ikke Ansvar for, hvad jeg her oplyser. Det er denne Mands Ytringer, Manden er god nok, og han siger altsaa, at Socialdemokraterne ved gyldne Ord om, at Hovedledelsen støttede dem og havde givet Løfter om Penge til Bygningen, fik Haandværkere til at gaa ind paa at sætte dette Foretagende op. Men da det skulde betales, kom der ingen Penge, til Trods for, at der havde været en meget højtidelig Indvielse, til hvilken Borgmester Jensen her fra København og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds kom til Stede og talte store Ord om al den Herlighed, der her var kommen. Som sagt, da Bygningen skulde betales, bleve Pengene borte, og de Folk, der havde bygget, maatte gaa i Kaution for Pengene, og efter nogle faa Aar maatte de overtage dette Foretagende. Ved dette høje Ting, hvad der var afdraget af Socialdemokraterne paa Bygningen for flere Aars Brug — den af mig nævnte Mand kalder det endog Misbrug? 250 Kr.! Det er, hvad Socialdemokraterne afbetalte paa den Bygning efter flere Aars Misbrug — en Bygning, som er tilstrækkelig stor til at rumme næsten et helt Kompagni Soldater. Ærede Medlemmer maa finde, at det maa være en mærkelig Mand, der, efter at have været med til at indvie denne Bygning og tale store Ord derovre, bagefter paa den Maade, han har gjort, har kastet sig imod de stakkels Mennesker, som ligge med dette Smertens Barn.

Jeg skal dernæst omtale noget, som jeg ogsaa har fundet i vort eget Blad, „Nyborg Avis“, nemlig at „Fyns Socialdemokrat“, for hvilket, saavidt jeg ved, det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ansvar, i disse Dage har haft en Polemik — ganske vist ved en Indsender —, i hvilken man driver det til at beskyldte navngivne Folk for at have begaaet Bedrageri ved Opførelse af Nakkebølle Sanatorium. Jeg skal gaa kort hen over det, fordi det stempler sig selv at ville lægge Blad til en saadan Beskyldning, som bagefter paa det mest eftertrykkelige

er tilbagevist, saa at endog et med det ærede Medlems — hvad skal jeg sige — aandelig beslægtet Blad i Viborg har maattet tage Afstand derfra. Endelig skal jeg minde om, at det ærede Medlem fra Odense, skønt Redaktør, ikke er i Stand til at forstaa almindelig Dansk, naar der kommer et fremmed Ord med. De ville nemlig have hørt, at han beskylder mig for at have haanet Odense Detaillister. Hvis man ser paa, hvad jeg har sagt, som det er gengivet i Fortrykket, ville De se, at alt, hvad jeg har nævnt i Retning af Detaillisme, er, at jeg kaldte Odense for en Detaillismens By. Det ærede Medlem forstaaer altsaa ikke, at man kan være Detaillist i Tankegang uden at være Detailhandler. Med disse Ord tror jeg, at jeg kan forlade det ærede Medlem fra Odense, idet jeg endnu en Gang beder den højtærede Forsvarsminister om, for der træffes en Afgørelse i Garnisonssagen, at huske paa, at denne Sag er en Livssag for Nyborg, hvorimod den for Odense sluttelig kun er, hvad jeg vil kalde en Honnørssag.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Carl Hansen: Jeg beder meget om Undskyldning for, at jeg har tilladt mig at drage en lille Sammenligning mellem den gode Stad dernelde i Sydsjælland, Vordingborg, som jeg har den Ære at repræsentere, og saa den store, mægtige Stad derovre paa Fyns Østkyst. Jeg har nemlig aldrig vidst, at de to Byer forholdt sig til hinanden, f. Eks. paa Havneomraadet, som en Flue til en Spurv — for det var vel en Spurv og ikke en Elefant? —, jeg har aldrig troet, at denne Sammenligning kunde passe. Jeg har ingenlunde villet sige noget ondt om Nyborg, og jeg tror heller ikke, at ærede Medlemmer have forstaaet mig saaledes, naar jeg har draget en Sammenligning og fremhævet Vordingborg som en By, der ikke klagede — jeg sagde ikke „skreg“, men klagede. Nu kan det gerne være, at jeg skulde have adresseret det ikke til den gode Stad Nyborg, men til dens højtærede Repræsentant, som bruger lidt for stærke Udtryk, hvilket for øvrigt skal være ham tilgivet. Jeg vil dog advare ham imod at bruge saa stærke Udtryk, som han har gjort i dette Tilfælde, thi Sammenligningen kommer da til at halte lovligt stærkt.